

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.; бр. 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 от 2009 г.; бр. 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.; бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.; бр. 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 от 2013 г.; бр. 68 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

2. В ал. 2:

а) точка 3 се изменя така:

„3. фактическото предоставяне на стока на лизингополучател за разпореждане с нея по договор за лизинг, с който се прехвърлят всички рискове и изгоди от собствеността върху стоката, и изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху стоката към края на договора или сборът от вноските по договора за лизинг, с изключение на доставките на финансовите услуги по чл. 46, ал. 1, т. 1, е практически идентичен с пазарната стойност на стоката към датата на предоставянето ѝ за разпореждане.”

б) създава се т. 5:

„5. предоставянето срещу възнаграждение на стока на неперсонифицирано дружество от съдружник в последното, когато е извън уговорената вноска в дружествения договор.“

2. В ал. 3, т. 1 се изменя така:

„1. отделянето или предоставянето на стоката за лично ползване или употреба на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или по-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при условие че при производството, вносът или придобиването ѝ е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;“

3. Създава се ал. 5:

„(5) Не се счита за доставка на стока за целите на този закон преминаването на правото на разпореждане от залогодателя към заложния кредитор по смисъла на чл. 32, ал. 4 от Закона за особените залози.”

§ 2. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 5:

„5. извършването срещу възнаграждение на услуга на неперсонифицирано дружество от съдружник в последното, когато е извън уговорената вноска по в дружествения договор.“

2. В ал. 3:

а) точка 1 се изменя така:

„1. предоставянето на услуга за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическата дейност на данъчно задълженото лице, при извършването на която се използва стока, при производството, вноса или придобиването на която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;“

б) точка 2 се изменя така:

„2. безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическата дейност на данъчно задълженото лице;“

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Основният текст се изменя така:

„(1) Не е доставка на стока или услуга доставката към приобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия, както и към неперсонифицирано дружество от съдружник в резултат на:“

2. Създават се т. 5 и 6:

„5. вноски по договор за създаване на неперсонифицирано дружество, когато такива са уговорени;

6. предоставяне за ползване на имоти от държавата/общините/заявителите за нуждите на частни детски градини, училища, както и на детските градини и училища с чуждестранно участие по Закона за народната просвета, и последващото им преминаване към държавата/общините/заявителите в случай на закриване на детските градини и училищата.“

§ 4. В чл. 16, ал. 3 думите „страни или“ се заличават.

§ 5. Създава се член 20а:

Място на изпълнение при доставки на стоки и услуги на Граничен комбиниран мост „Видин Калафат“

„(1) Мястото на изпълнение на доставка на услугите, свързани със събирането на таксата за преминаване на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат“ е:

1. на територията на Република България, когато направлението на пътуването е от България към Румъния;

2. на територията на Румъния, когато направлението на пътуването е от Румъния към България.

(2) За целите на определяне на мястото на изпълнение на доставки на стоки и услуги, вътреобщностни придобивания и внос на стоки, свързани с поддръжката или ремонта на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат“ се приема, че средата на моста (трайно поставена бяла линия) е териториалната граница между Република България и Румъния. Доставката по поддръжка/ремонт на териториалната част на моста на Република България е с място на изпълнение на територията на страната. Доставката по поддръжка/ремонт на териториалната част на моста на Румъния е с място на изпълнение на територията на Румъния.“

§ 6. В чл. 26 ал. 7 се изменя така:

„(7) Когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или частично в стоки или услуги без писмено да му е придадено парично изражение), данъчната основа на всяка от доставките е стойността, която получателят по доставката, приписва на очакваните от него стоки или услуги, и тя съответства на сумата, която е готов да изразходва, изчислена към датата на възникване на данъчното събитие за нея. Сумата, която получателят е готов за изразходва, отговаря на разходите, които е поел за придобиване на стоките или услугите, които доставя като възнаграждение за получените стоки и услуги. Когато получателят не може да определи точно размера на разходите, които е поел за придобиване на стоките или услугите, които доставя като възнаграждение за получените стоки и услуги, сумата, която получателят е готов да разходва, се равнява на възнаграждението, което би получил при продажба на стоките или услугите, които доставя.“

§ 7. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „чл. 9, ал. 3” се заменят с „чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2”.

2. В ал. 3 т. 2 се отменя.

3. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Данъчната основа на доставка на услуги чл. 9, ал. 3, т. 3 е стойността на услугите, определена към момента на фактическото връщане на актива с подобрението при прекратяване на договора за наем или преустановяване ползването, която съответства на пазарната цена на подобни услуги, като се вземат предвид разходите за преобразуването на актива.“

(6) Данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги по чл. 111, определена към началото на месеца, в който е прекратена регистрацията на лицето, е:

1. балансовата стойност на активите по смисъла на приложимите счетоводни стандарти, или

2. данъчната стойност по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане на активи, различни от тези по т. 1“

§ 8. Създава се чл. 36а:

„Доставка на свързани с внос услуги

(1) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на свързани с внос услуги като комисиона, опаковка, транспорт и застраховка, когато стойността им е включена в данъчната основа по чл. 55.

(2) Когато преди настъпване на обстоятелствата по ал. 1 за доставката е издаден документ с начислен данък със ставката по чл. 66, ал. 1, т. 1 размерът на начисления данък се коригира:

а) за издадени фактури и известия по реда на чл. 116;

б) за издадени протоколи по реда на чл. 80, ал. 5 от правилника за прилагане на закона;“

§ 9. В чл. 39, т. 5 думата „зъболекари“ се заменя с „лекари по дентална медицина“.

§ 10. В чл. 55, ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъчната основа при внос по чл. 16 е митническата стойност, увеличена със, доколкото вече не са включени в нея:

1. данъци, мита, налози и такси, дължими извън територията на страната, и митни сборове, акциз и други такси, дължими при внос на територията на страната;

2. свързани с вноса разходи за комисиона, опаковка, транспорт и застраховка, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната.”

§ 11. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 5 думите „и други продукти“ се заличават.

2. В ал. 14:

а) точка 12 се изменя така:

„12. внасят ковчежи, съдържащи тела на починали, и урни, съдържащи прах на покойници, както и цветята, погребалните венци и други предмети за украса, които обикновено ги съпровождат;“

б) точка 14 се изменя така:

„14. внася документация, с изключение на таксови и други подобни марки, доказващи плащане на такси в трети държави;

в) в т. 21 думата „протезиране“ се заменя с думата „типизиране“;“

§ 12. В чл. 63 се създава ал. 6:

„(6) При доставка с непрекъснато изпълнение на стоки по чл. 13, ал. 1-3 с продължителност за период, по-дълъг от един календарен месец, данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец, като за календарния месец на прекратяване на доставките, данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.“

§ 13. В чл. 64 се създава ал. 5:

„(5) При доставки по чл. 63, ал. 6 данъчната основа за всеки календарен месец се определя пропорционално на броя на дните, включени в съответния календарен месец, спрямо общия брой на дните на изпълнение на доставката, включително дните на месеца на прекратяване на доставките.“

§ 14. В чл. 68 се създава ал. 6:

„(6) Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем по отношение на доставчика – лице, което прилага специалния режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност.“

§ 15. В чл. 75, ал. 2 думат „три“ се заменя с „дванадесет.“

§ 16. В чл. 80, ал. 2, т. 3 думите „утвърдените стандарти, нормали и други нормативни актове“ се заменят с „нормативен акт или фирмени стандарти и нормали.“

§ 17. В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „възникнали до датата на подаване на справка-декларацията“ се заменят с „до изтичане на края на календарния месец на подаване на справка-декларацията.“

2. Алинея 6 се отменя.

3. В ал. 8 думите „ал. 3 – 6“ се заменят с думите „ал. 3 – 5“.

§ 18. В чл. 111 ал. 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по ал. 1 се включва в резултата за последния данъчен период, декларира се по реда и в срока по чл. 125 и се внася в срока по чл. 89.“

§ 19. В чл. 121, ал. 1 накрая се добавя „в оригиналния им вид“.

§ 20. В част осма се създава Глава седемнадесета "а" с чл. 151а-151д:

„Глава седемнадесета „а“ „Специален режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност

Общи положения

Чл. 151а. (1) Регистрираните по чл. 96, 97, 98 и чл. 100, ал. 1 и 3 от закона лица, могат да прилагат специален режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност (наричан по-нататък специален режим), когато отговарят едновременно на следните условия:

1. имат облагаем оборот не повече от левовата равностойност на 500 000 евро, реализиран през предходната календарна година. В облагаемия оборот не се включват доставките на дълготрайни активи, както и инцидентни доставки на недвижими имоти;

2. не са в производство по несъстоятелност или в ликвидация;

3. не им е издаван ревизионен акт по реда на чл. 122 от ДОПК и/ или за вменена отговорност по реда на чл. 177;

4. не са им налагани глоби, имуществени санкции или други принудителни административни мерки по влезли в сила наказателни постановления за неспазване на данъчното и осигурително законодателство през последната година;

5. нямат изискуеми и неизплатени данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски, събирани от Националната агенция за приходите, или при наличие на такива задължения, те са обезпечени или за тях има издадено разрешение за отсрочване или разсрочване;

6. не са заличавани от специалния режим по реда на чл. 151б, ал. 7, т. 2 и 3.

(2) Специалният режим се прилага по отношение на всички доставки на стоки или услуги, с изключение на:

1. внос на стоки;
2. вътреобщностни придобивания на стоки;
3. вътреобщностни доставки на стоки;
4. доставки към данъчно незадължени лица;
5. освободени доставки;
6. доставки с място на изпълнение извън територията на страната;
7. доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната, за които данъкът е изискуем от получателя по доставката;
8. доставки с непрекъснато изпълнение с продължителност за период, по-дълъг от една година, за които не е налице дължимост за плащане за период, по-дълъг от една година;
9. доставки, по отношение на които се прилага специален ред на облагане;
10. доставки на стоки и услуги, при които възнаграждението не се извършва по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез друг доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги;
11. доставки между свързани лица;

(3) За прилагане на специалния режим се издава разрешение от органите на Националната агенция за приходите.

(4) За получаване на разрешение за прилагане на специалния режим лицето по ал. 1 подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите писмено искане по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Искането за прилагане на специалния режим може да се подаде по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Разрешението по ал. 3 се издава в седем дневен срок от постъпване на искането.

(6) Националната агенция за приходите може да откаже да издаде разрешение по ал. 3, ако установи, че лицето има намерение да ползва специалния режим за избягване на данъчно облагане или че условията по ал. 1 не са изпълнени.

(7) Националната агенция за приходите създава и поддържа специален публичен регистър на лицата по ал. 1, които прилагат специалния режим, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Прилагане и прекратяване на специалния режим

чл. 151б (1) Лице, получило разрешение по чл. 151а, ал. 3, прилага специалния режим от първия ден на месеца, следващ месеца на получаване на разрешението.

(2) Когато условията по 151а, ал. 1 са налице, лицето не може да предприеме действия за прекратяване на прилагането на специалния режим преди изтичането на 12 месеца считано от месеца, следващ месеца на получаване на разрешението.

(3) Когато условията по 151а, ал. 1 не са налице, лицето получило разрешение за прилагане на специалния режим, предприема действия за прекратяване на прилагането му.

(4) За прекратяване на прилагането на специалния режим по реда на ал. 2 и ал. 3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите уведомление по образец, определен с правилника за прилагане на закона. В случаите по ал. 3 уведомлението се подава в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелствата.

(5) Прилагането на специалния режим се прекратява по ал. 2 и 3 считано от месеца, следващ месеца на подаване на уведомлението, чрез заличаване от специалния публичен регистър по чл. 151а, ал. 7.

(6) Когато на основание ал. 2 лицето избере да прилага общите правила за изискуемостта на данъка по чл. 25, не може да иска разрешение за прилагане на специалния режим преди изтичане на 12 месеца от прекратяване на прилагането на специалния режим, включително месеца, следващ месеца на прекратяването.

(7) Прекратяване на прилагането на специалния режим чрез заличаване от специалния публичен регистър по инициатива на органа по приходите се извършва следните случаи:

1. когато органът по приходите установи, че условията по 151а, ал. 1 не са налице и лицето не е изпълнило в срок задължението си за подаване на уведомление по ал. 4;

2. когато лице прилагащо специалния режим е приспаднало данъчен кредит преди да извърши плащане по доставката;

3. когато органите по приходите установи, че лицето ползва специалния режим за избягване на данъчно облагане.

(8) Прилагането на специалния режим се прекратява по ал. 7 от месеца, следващ месеца на заличаването.

Данъчно събитие и изискуемост на данъка

Чл. 151в. (1) Данъчното събитие на доставките на стоки и услуги, за които се прилагат разпоредбите на тази глава, възниква съгласно общите правила по този закон.

(2) Данъкът за доставките по ал. 1 става изискуем на датата на получаване на плащането по доставката (пълно или частично).

(3) При прекратяване на прилагането на специалния режим по инициатива на лицето, размерът на данъка, за който не е настъпила изискуемост по ал. 2, става изискуем на датата на подаване на уведомлението за прекратяване.

(4) При прекратяване на прилагането на специалния режим по инициатива на органа по приходите по реда на чл.151б, ал. 7 размерът на данъка, за който не е настъпила изискуемост по ал. 2, става изискуем в данъчния период на заличаване от специалния публичен регистър по чл. 151а, ал. 7.

(5) Когато преди началото на прилагане на специалния режим е издадена фактура, независимо дали е била получена или не, за цялостно авансово плащане по облагаема доставка, данъчното събитие на която настъпва след започване на прилагането на специалния режим, ал. 2 не се прилага.

(6) Когато преди началото на прилагане на специалния режим е издадена фактура, независимо дали е била получена или не, за частично авансово плащане по облагаема доставка, данъчното събитие на която настъпва след започване на прилагането на специалния режим, ал. 2 се прилага само за разликата, която остава да се доплаща след началото на прилагане на специалния режим.

(7) В случаите на ал. 3 и 4 лицето, което прекратява прилагането на специалния режим, следва да анулира издадените фактури и известия по доставки, по които изискуемостта по ал. 2 не е настъпила, и да издаде нови фактури като начисли данъка, за които изискуемостта настъпва по повод прекратяването на прилагането на специалния режим. За анулирането се издава и протокол по чл. 116, ал. 4. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по този закон.

Право на данъчен кредит

Чл. 151г. (1) Правото на приспадане на данъчен кредит за получени стоки и услуги от лице, което прилага специалния режим, възниква в данъчния период, през който е извършено плащането по доставката (пълно или частично) към доставчика и се упражнява в срока по чл. 72.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява от лицето, когато са изпълнени условията на чл. 71 и то разполага с документ за извършеното плащане по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез друг доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

(3) За лице, което прекратява прилагането на специалния режим по реда на чл. 151б, ал. 5, правото на приспадане на данъчен кредит за получени стоки и услуги, които не са платени към датата на прекратяването, възниква в данъчния период, през който е подадено уведомлението по чл. 151б, ал. 4, и се упражнява в срока по чл. 72.

(4) За лице, което прекратява прилагането на специалния режим по реда на чл. 151б, ал. 8 правото на приспадане на данъчен кредит за получени стоки и услуги, които не са платени към датата на прекратяването, възниква в данъчния период на заличаване от специалния публичен регистър по чл. 151а, ал. 7 и се упражнява в срока по чл. 72.

(5) Правото на приспадане на данъчен кредит за получени стоки и услуги, които не са платени към датата на прекратяване на прилагането на специалния режим от лицето и във фактура е вписано „касова отчетност” възниква по чл. 68, ал. 5

Документиране на доставката

Чл. 151д. (1) Лице, което прилага специалния режим, документира доставките си като в издадените фактури и известия задължително вписва „касова отчетност на ДДС“. Този член не се прилага за посочените в чл. 151а, ал. 2 доставки.

(2) Документирането и отчитането на доставките по специалния режим се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 21. В чл. 172, ал. 1 думите „включително когато тези договори са финансирани със средства от републиканския или общинските бюджети или със заеми, по които гарант е държавата“ се заличават.

§ 22. В чл. 173, ал. 1 думите „включително за частта от доставката, която е финансирана със средства от републиканския или общинските бюджети или със заеми, по които гарант е държавата“ се заличават.

§ 23. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 45 думите „т. 70“ се заменят с „т. 69“.

2. Създава се т. 71:

„71. „Първо местоназначение“ на територията на страната по смисъла на чл. 55, ал. 1, т. 2 е мястото, посочено в товарителницата или в друг документ, с който стоките се внасят на територията на страната. Когато това място не е посочено в нито един от придружаващите стоките документи, за първо местоназначение се счита мястото, където стоките за първи път се претоварват от едно превозно средство на друго на територията на страната.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 24 (1) Когато в договора за лизинг е уговорена опция за прехвърляне на собственост върху стока и тя фактически е предоставена преди влизането в сила на този закон, за който договор са изпълнени условията по чл. 6, ал. 2, т. 3 от този закон, се счита че данъчното събитие на доставката на стоката възниква на датата на влизане в сила на този закон.

(2) Данъчната основа на доставката по ал. 1 е равна на сумата от вноските, дължими след влизането в сила на този закон, без дължимия за тях данък.

(3) Данъкът за доставката по ал. 1 се начислява до 31 март 2014 г.

§ 25 Член 26, ал. 7 от този закон се прилага за доставки по чл. 130, за които данъчното събитие на доставката с по-ранна дата на данъчно събитие възниква след 31 декември 2013г.

§ 26. Член 27, ал. 5 от този закон се прилага за доставки на услуги чл. 9, ал. 3, т. 3, за които данъчното събитие на основание чл. 25, ал. 3, т. 6 възниква след 31 декември 2013г.

§ 24. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г.